

Foaie săptămânală, intocmită de preotul IOSIF TRIFA.

Abonamentul: pe un an 120 Lei.

Red. și Administrația: Sibiu, Str. Turnului 33.

Un număr 3 Lei.

Ne-am mutat în strada Turnului...

"Căci Tu Doamne ești un Turn de scăpare pentru mine!" (Psalm 59, 16).

O știre scurtă a dus la fronturi foaia, numărul trecut. Ne-am mutat în strada Turnului. Ne-am mutat în o stradă pe care o chiamă strada Turnului.

O știre mică este aceasta; dar ea poate răscolii un gând mare. Ea mi-a adus aminte de „turnurile“ lui David. Căci în 6 locuri din Psalmire, spune David, că Domnul s'a făcut pentru el un „Turn tare“ și el și-a făcut din Domnul un „Turn de scăpare“. „Căci Tu Doamne ești un Turn tare pentru mine“ (Ps. 61, 3). „Tu ești un Turn de scăpare pentru mine“ (Ps. 59, 16). „Domnul este Turnul meu de scăpare, nici de cum nu mă voi clătină. Pe Dumnezeu se întemeiază ajutorul meu. El este stâna puterii mele, locul meu de adăpost“ (Ps. 62, 2, care psalm se poate numi psalmul Turnului).

Și David îndemna și pe alții să „scape“ în acest „Turn“. „Să faci din Cel Prea Inalt turnul Tău de scăpare“. (Psalm 91, 9).

De aceste „turnuri“ îmi aduce aminte mutarea noastră în strada Turnului. La aceste „turnuri“ mă gândesc, gândindu-mă și la mult sbuciumata mea viață. Domnul m'a învrednicit și pe mine să scap în „turn“. Domnul s'a făcut și pentru mine un „Turn“ de scăpare alcum, m'as fi prăpădit de mult în furtunile și isbeliș-

tile cari au dat peste mine. Și totă nădejdea mea și totă scăparea mea, este, acest „Turn“. Din el am suflat din trimbică în timp de 12 ani. Din el am strigat cuvântul lui Dumnezeu. Din el am chemat suflete la „răsboiu“ contra Ispititorului diavol și contra păcătelor. Și din

el m'am apărat contra ispitelor și atacurilor.

Mutarea noastră în strada Turnului, îmi aduce și mai mult aminte „să fac din Cel Prea Inalt, turnul meu de scăpare“...

Da Doamne. Tu ai fost, Tu ești și tu vei fi pentru totdeauna, „Turnul“ meu de scăpare. Din acest „turn“ Te voi vesti mai departe. Din acest „turn“ voi vesti mai departe Ierusalimul cel cercet și odihna Ta cea dulce.

Din acest „turn“ Te vom vesti mai departe toți cei cari Te-am aflat și am scăpat la Tine.

Frații mei! Domnul a fost „Turnul“ nostru de scăpare, de luptă, de îsbândă contra păcătelor. În acest „turn“ până la sfârșit!... Cu toții în „turn“! Pentru ca, orice atac și ori ce furtună de ispite ar veni peste noi, să ne afle în „turn“.

Cu toții în „turn“ pentru întărirea bisericii și a naumeului nostru.

Îți mulțumesc Isuse Doamne că Te-ai făcut „un Turn de scăpare și pentru mine. Un loc de adăpost în ziua necazului meu. O! Tărtă mea! Pe Tine Te voi lăuda căci Dumnezeu, Dumnezel meu cel bun, este Turnul meu de scăpare“ (Ps. 59, 16—17).

Scrisoarea fratelui, avocat Traian P. Corodeanu, Tecuci.

Mai sunt mărturisitori și martori.

Petru dormea în noaptea aceea între doi ostași, legat cu două lanțuri, iar înaintea usel, paznicii păzeau temnița și iată un inger al Domnului s'a ivit deodată și o lumină a strălucit în temniță. Și lovind pe Petru în coastă, ingerul l'a deșteptat și i-a zis: „Scăla-te degrabă. Iar lanțurile i-au căzut dela mâini.“

(Faptele 12—7).

de la Sibiu. N'am scos însă sabia și n'am sărit în apărarea scumpului meu părinte Iosif, chiar dacă s'ar fi întărat ca să rețeze urechea vreunei slugi, din principiu că vă mărturisesc sincer — suntem în timpul mărturisirilor — nu v'am iubit îndeajuns, nu v'am iubit purtanic, aprins, cum au dovedit că v'au iubit neprețuitorii frați ostași, cari dintr-un început au fost prezenți la datorie. Cîndse lor și rușine mie!

Cercetându-mă și îspitindu-mă mereu, după porunca Dumneșcului apostol Pavel: „Să se ispitezască omul pe sine“. „Pe voi însă-vă, vă îspitiți“. Pe voi însă-vă, vă încarcăți (I Cor. 11—28; 2 Cor. 13—5), am ajuns, cu ajutorul Domnului, la dureroasa încredințare, că mulți dintre noi, care ne împopțăm cu numele de ostașul Domnului, mai avem mult până vom ajunge să

merităm cu adevărat a purta acest prea sfânt și prea slăvit nume cu care s'au încununat pururea pomenești și fericiții mucenici ai Domnului.

Și eu mărturisesc, că sunt unul dintre acești nevrednici ostași!... Și strig, în marea și sfânta săptămână a patimilor scumpului meu Mântuitor, cu glas mare, marea mea nevrednicie, după exemplul Bisericii primare, spre a fi auzit pe liniile tuturor fronturilor de luptă ale Oastei Domnului. „Mărturisiti-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui“.

Rugăjă-vă, fraților, ca Domnul să mă erfe și să mă întărească într-o frica Lui...

Mulțumesc Domnului că n'am nici un grad în batalioanele Oastei Lui dragi, fiind un simplu „soldat prost“, că de aș fi avut vre-un grad, la cel de ofițer m'a ferit Dumnezeu nici să gădesc, nevrednicia pe care nu mi-o iert, ar fi putut ajunge la desnădejde, fiind aşa de slab în credință și dragoste pentru Dumnezeu și aproapele meu...

Dar... aşa, mă măngâi și eu în nevrednicia mea... că, de aceea,

fiind un simplu „soldat prost“, fără nici o pretenție, pe de-o parte, am lipsit până acum dela datorie, iar pe de altă, nici n'am putut înainta în grad... Mulțumesc Domnului nespus de mult și cu adâncă smereenie, pentru ghiontul pe care îngerul Lui cel sfânt mi l'a dat în coaste, care nu numai că m'a deșteptat din toropeala în care muream, dar a făcut și minunea că, sculându-mă să văd lanțurile, cu care eram legat și de mâni și de picioare, căzând cu mare zgromot... Și incingându-mă, și încălându-mă, și punând și haina pe mine, am plecat repede după inger, care, trezându-mi pe dinainte ca un fulger sfântă. Scriptură, ochii mei sufletești s'au fixat asupra vers. 1, 2 și 3, cap. 8, I Cor.: „Cunoștița (stînga) îngâmăfă, pe când dragostea zidește. Dacă își închipe cineva că cunoaște ceva, încă n'a ajuns să cunoască cum se cuvine să cunoască. Dacă însă tubește cineva pe Dumnezeu, acela cunoște este de Dânsul“.

Si, pentru ca nu cumva să ră-
(Continuare în pagina a 2-a).

Mărturisiri și rapoarte dela fronturile Oastei.

El ne-a chemat. Părintele Trifa a fost acela care a luat lumina de sub oboc și a pus-o în sfeneșnic. Ca un eroi a luptat împotriva păcătorilor, ca să întărească sf. Biserici cu Duhul dătător de viață. El ne-a chemat să venim la Domnul, la Cuvântul Lui, la Crucea Golgoție, la Biserica Lui.

In fața sfintelor altare, noi ostașii Domnului să facem legământ și să nu-l părăsim niciodată. Sf. Treime să ne ajute în luptă și suferință.

Ion B. Avram, Salca Popii—Muscel.

Un glas de frate depărtat. Doamne ce fericit mă simt când văd atâtașa suflete pline de căldura dragostei creștinești strânse din toate părțile țării României, imprejurul multă prejudeți foli »Iisus Biruitorul.

Și în cîștigele acestei, rog pe prea bunul Dumnezeu să țină sănătos și să-i dea putere de mună părintelui Iosif Trifa că să poată și pe mai departe să aducă multe suflete la picioarea crucii Lui.

Mă grăbesc, de aici de departe, să îndemn pe frajii mei tot înainte, urădu le izbăndă.

Mihail Tobias, Stavgard-Postlagern—Germania.

Angajat la luptă. Văzând că frațele noștri Latîs Gheorghe este atât de prigont din pricina Cuvântului lui Dumnezeu, ne-am aprins mai mulți pentru a duce greul luptei. Am dorința a desface și eu foia Iisus Biruitorul. Vă rog deci a-mi trimite și mie câte 5 exempl.

Invalid de război, ostaș Artimon Chiriac, Sadova—Bucovina.

Sufăr și eu prigoană din pricina că văstesc în toate părțile minunea pe care o ajă făcut prin Oastea Domnului. Dar slăvit să fie Domnul și pentru aceasta.

C. Condichi, com. Bojuș-Balăș, jud. Roman.

Iată-ne, lubite Părinte, hotărăji la luptă. Știm că Oastea Domnului este garda de onoare a Bisericii. Și vrem să luptăm pentru ea.

Ană luat parte la mai multe adunări și am văzut că frajii din întreg județul Hunedoara ascultă glasul păstorului lor iubit și m'au convins că diavolul a suflat să stăngă focul Duhului sfânt, dar s'a înșelat în societățile lui, căci el mai tare s'a aprins... Astăzi eşind din lucru și văzând foia L. S. în care suntești făcut sărlatan, am scris pe ea cuvântul »returnă! iar sf. Voastre vă trimiți 100 lei ca să-mi trimiteți 25 exempl. din foia Iisus Biruitorul.

Radu Alexandru, orașul Hunedoara,
Str. Avram Iancu 79.

Suferință... suferință... ...O lucrare sfântă, o lucrare folosită și ziditoare a trăit totdeauna prin jertfă. Astfel a trăit și trăiește și lucrarea Oastei. Prin jertfă, prin suferință, trebuind să sufere cineva ca să poată să pornească la drum o lucrare ca Oastea Domnului.

Aceasta e »sămânță» care aduce »roade» insufl și înmiț... Slăvit să fie Domnul!

Tudor N. Ghifă, Roșiori—Ilfov.

Iată și noi suntem prezenți la datorie. Suntem cu sf. Ta și cu învățăturile ce le dați la foia Iisus Biruitorul. Noi nu ne vom despărți de Cornistul nostru Iosif Trifa, iubitul nostru păstor...

In numele Oastei lui Iisus Biruitorul, din satul Principale-Mihai, jud. Dorohoi, Ion Federiniciu, ostaș.

Dăți la iveauădădevărul. Noi căjiva din Bucium—Alba, cari am văzut lumina lui Hristos nu putem asemăna cu cei dela Eremia 44—15—19.

Iubite părinte Iosife, noi față nu v'am văzut, însă înima v'am cunoscut. Ați suferit, mergând până la morământ, dar Domnul v'a strigat întocmai ca pe Lazăr: »lo-sișe, vino afară!». Si mortal a inviat, dar avea mâinile legate. Si Domnul au zis: »deslegă-i mâinile și picioarele și lăsa-l să umbre și să vestească Numele Meu și împărăția lui Dumnezeu».

Dăți mai departe la iveauădădevărul pentru care a murit Iisus Hristos căci astăzi o închinare bine plăcută lui Dumnezeu din veac în veac, amin.

...Pe păstorul cel bun, il cunoaștem după glas, după interesul pe care îl poartă nu pentru sine ci pentru turmă (Ioan 10, 1—16). Si noi suntem ferm convingi că dela Nistrul până la Tisa nu există un singur ostaș al Domnului care să nu cunoască sfera de lumină duhovnicească și focul izbăvitor. Azi când delă un capăt, la celalalt al țării noastre a suflat vântul cel cald de primăvară desmorind înimile a sute de mii de creștini capturați de patimii și a căror înimii au devenit un pământ bun în care ar răsărit planete virtuții, pe care păr. Trifa le-a semănăt și le-a udat, ca un adevarat grădină, cine mai poate cred în »Bărbănci și Bazaconii»? în învățăturile incepătoare ale acestiei lumi?...

Th. Bolosin, Petroșani.

Noi nu ne sperem de cuvântul celor ce ne hulesc, căci Cuvântul Domnului ne măngâie... El încrăză fără minte, fiindcă nu cunoște calea Domnului... (Neemia 5, 4, 5). Cu adevarat, degeaba s'a pus la lucru una mincinoasă a cărtărilor. Înțelepții sunt daci de rușine (Eremia 8, 8—9). Dar nu vor înținde, căci nebunia lor va fi arătată tuturor cum a fost arătată și a celor doi oameni (2 Tim. 3, 9).

Scumpul nostru părinte, nădăjduește în Domnul, fii tare, îmbărbătează și înima (Ps. 27, 14). Căci mai bine să fi smerit cu ei smeriti decât să împărți prada cu ei mandri (Pilde 16, 19).

De frajii dela fronturi nu duce grija, căci ei n'au părăsit sf. Biserică, ci merg înainte cu Iisus Biruitorul.

Ostaș Stefan Gh. Bancu, com. Caragiale—Buzău.

Noi ne spunem cuvântul că luptăm mai departe sub steagul sub care ne-am înrolat. Avem pe Iisus Conducător! În sf. Biserică rămânește și pe părintele Iosif îl urmăm.

Spreuș, din ședința și discuțiunile dela 7 Apr. 1935.

În numele celor 70 de suflete îscălesc,

Părvu Ioan, ostaș.

Insemnări de pe fronturi.

La Tău și Boz.

Poposește la fr. Dorofteiu Cotor, un bun și îndrăsnet ostaș al Domnului. Îmi arată fratele un raport făcut împotriva lui. L'am citit și eu, erau cuvinte scrise din răitate, fără un pic de dragoste.

Dar poporul așteaptă cuvinte de măngăiere, și nu de mustrări tăioase. Un creștin din com. Boz, jud. Sibiu, îmi spune: »De când a venit păr. Oh Buzea, comună noastră s'a îndreptat. Mulți s'au lăsat și de băut și de fumat». Iată pilda vieții.

Bieții frajii sunt lăsași și fără brană. Înainte, spun frajii nu venea L. și Oastea, acum astăzi vin regulat; acum nu mai sunt periculoase. Pericolos acum e Iisus Biruitorul. Cei ce-l impiedică își vor lua răspînătă, dela cel ce a zis: »Voi răspînătă la toți așa cum au lucrat». În cele 2 zile de stînte bucurii Domnul ne-a ajutat să reparăm și ce a stricat îspăitorul.

Ne-am despărțit cu lacrimi în ochi. Deçi strigătorul, la luptă iubii frajii! Dar nu împotriva »cărnii și a sângei» ci împotriva »căpetenilor întunecării», care așezăt la un loc potrivit aruncă săgeți otrăvite spre noi. Dar nu vă temeți! Înainte pe calea strămtă, ea poartă pecetea Crucii Celui-ce a zis: »Îndrăzniți, Eu am biruit lumea». Slăvit să fie Domnul!

Cel mai mic ostaș Ilie Marin, Săsciori—Alba.

Dela Oastea din Sibiu.

De ziua Invierii noi frajii dela Sibiu, cei ce stăm pe lângă trâmbișajul Oastei, am avut o mare bucurie. Părintele Iosif, a venit în mijlocul nostru și ne-a ținut o vîntătură nespus de puternic și mișcător. Sf. Sa a precizat din nou rosturile Oastei cu o putere și o măestrie care ne-a uimit și ne-a îmbucurat pe toți. Am prins pe hărtie — că am putut — această vorbire și o vom da la foile în N rul viitor... Foarte mișcător au mai vorbit și frajii Marin, Belașu și Bucur. A fost o adunare plină de duhul Invierii și bucuriei.

Slăvit să fie Domnul.

I. Marin.

Mă lupt și eu pe aci.

Cucernice părinte Trifa! ...Mă lupt și eu pe aci pentru lucru Domnului vorbind la oamenii și cînduile din sf. Scriptură și din foia Iisus Biruitorul.

Li chem în dumineci în biserică și și stătăiesc să apucă, calea cea bună, căci e lucru dureros să vezii biserică cum să goală fără »creștinii» petrecând în crășmă.

Luptă și grea dar Iisus Biruitorul și cu noi și cu El vom birui.

Jenia Nicolae, ostaș, Ilora—Severin.

Din Frasin, Câmpu-Lung.

Noi ostașii Domnului din com. Frasin, am avut mari bucurii duhovnicești în ziua de sf. Post (15 Martie) care am petrecut-o în post și rugăciune pentru sf. Voastră și pentru toată Oastea Domnului.

Oastea merge înainte.

Slăvit să fie Domnul!

Iosif Nacu, ostaș.

(Continuare din pagina 1-a).-
tăcesc în înțelegerea Cuvântului lui Dumnezeu, acelaș înger păzitor, acoperitor și luminător, mi-a trecut pe dinainte și pag. 255—57 ale Omiliei a 20-a din Explicarea Epistolei I Cor. de către Sf. Ioan Gură de Aur, trad. de arh. T. Atanasiu. Cum tălcuseste acest sfânt părinte și mare dascăl al Ortodoxiei aceste versete?

Știința, cunoștințele, ce le dobândim ori din ce materie, au neapărat nevoie și *fă impreună cu dragostea*. Numai, unită cu dragostea, știința devine folosită. Desărăcată de dragoste, știința devine vătămată. *Singură dragoste este ziditoare, pe când știința singură îngâmbă și desparte pe cei unite, iar dragoste unește pe cei despărțiti.* Sf. DUCE LA CUNOSTINTĂ. »Cel ce iubește, spune sf. Ioan Gură de Aur, ca unul care împlineste cea mai însemnată dintre toate poruncile, chiar de ar avea ore-o lipsă oare-care, totuși iute se va bucura de știință, pentru dragoste ce o are...« pe când cel ce are știință, însă nu are și dragoste, nu numai că nimic nu va căști, dar chiar din ceeace are va cădea, și de multe ori va cădea în prostii». Și, continuă sfântul Ioan Gură de Aur, ca unul care împlineste cea mai însemnată dintre

vem este nedesăvârșită, iar acest puțin ce-l avem este dela Dumnezeu.

Dacă cumva, prea Bunule Doamne, în fundul sufletului meu, în drojdia firei mele celei vechi, care simt că încă mă stăpânește cu putere, doșpește această peste măsură de veninoasă și vătămată burueană a semetiei, (trufiei), pricinuită de cunoștințele ce le am în diferite ramuri, desbrăcate însă de iubire adevarată și aprinsă de Dumnezeu, te rog, mult milostive Stăpâne, să mă vindeci de această rană puturoasă și omorătoare și să-mi împletești știința căt mi-ai dat cu dragoste cea mai ferbințe cătră Tine, pentru ca din iubirea mea cea aprinsă de Tine, să țășnească și dragoste adevarată, nefărmănică, și puternică, pentru frajii mei, ca fiind învălit în această învelitoare de iubire, să nu mă mai văd pe mine, ci numai pe Tine iubite Domne, și pe frajii ce mi-ai dat.

Eu găsesc, iubite părinte Iosife, că, cu prilejul examenului pe care Dumnezeu a voit ca Oastea LUI să-l treacă, acel care au fost la datorie, au fost frajii plugari, din bezna satelor noastre, pe care i-a luminat dragostea cea vie de Dumnezeu, iar cei absenți și întărziati, printre care cel dintâi sunt eu, după cuvântul sf. Ioan Gură de Aur, întărziati dela datorie de aceea că „nu

avem o dragoste după cum trebuie».

Spre încheere, primește, scumpă părinte, refinoarea iubirei și recunoștinței mele pentru jertfa ce, cu sănge și cu suferință, o faci pentru a ne scoate definitiv din tabăra lumii și din pustietatea vieței și a ne înfățișa Domnului ISUS RĂSTIGNIT, DAR BIRUITOR.

Duhul mă încredințează că, prin această târză mărturisire a rămânerii mele lângă matale, mă apropiez de Domnul, și prin această apropiere, »Mai lângă Domnul meu, mai lângă El«, nu mă asez „sus la baricade“, în una din cele două cete de ostași, ci mă aflu în același ceată, în caravana, în care m'am așezat dela început, și care înaintează înțec, dar stigur, spre Ierusalimul de sus, după rândul său, potrivit sf. canoane, în cea mai deplină ascultare de sf. Biserică, în a căreia alivie s'a născut și crește prin binecuvântarea Lui Dumnezeu revărsată cu imbelüşare asupra dragul nostru păr. Iosif.

Odată cu aceste rânduri, vă anunț bucuria de a vă fi expediat cu poșta de astăzi 10 abonamente la draga mea foie „ISUS BIRUITORUL“, ca un mic canon de poartă pentru lipsa mea la primul apel care le-i săfătui.

Primiti, vă rog, smeritele mele urări de sănătate și de orice Har-

il crede Domnul folositor sf. Voastre pentru ca prin jertfa pr. cuv. Voastre neamul românesc, scumpă noastră Tară și noi smeriti și ne-vrednicii ostași, să creștem mereu, uitându-ne tintă la Căpetenia și desăvârșirea noastră: ISUS BIRUITORUL.

Traian P. Corodeanu, avocat în mare și sănătă zile de joi din săptămâna patimilor.

Ce a spus un preot.

La adunarea din satul nostru din ușa sf. altar, ne-a grădită păstorul în fața frajilor din peste opt comune: »lubitul meu frate Intru preotie părintele Trifa, nu este învănat cu nimic. Dar... așa a fost, este și va fi, în lumea noastră rea, ca meritile celor societăți »mici« să nu fie luate în seamă de cei » mari«, decât după... moarte.

Așa e și aici. Dîn fața sf. altar spun — și nu pot striga așa de tare să mă audă toți cei care au ridicat căciul împotriva părintelui Trifa, că noi toți preoții din țara românească nu am putut face ceea ce a făcut păr. Trifa pentru biserică Ortodoxă. Dece să tagăduim adevarul acesta?... Așa a vorbit părintele iar noi am plecat și mai hotărăti pentru Iisus Biruitorul.

Slăvit să fie Domnul!

Gh. M. Enică, ostaș, Vlad-Tepes—Ialomița.

Ceva despre credință și necredință. - Cu câteva pilde.

In anul 1932 începusem în foaia »Oastea Domnului» un rând de învățături despre credință și necredință. Au venit însă isbeliștele și n-am mai putut continua și încheia aceste învățături. Le dăm acum în continuare.

Un învățăt necredincios umbla odată să și apere necredința spuñând că pentru asta, cîcă ar fi de vină... Evanghelia.

Eu nu mă pot împăca cu asta — zicea necredinciosul — că Evanghelia una, două, sare asupra omului cu amenințare de osândă, de pedeapsă, de moarte, de iad.

Amenințările sunt pentru copii. Evanghelia e pentru oameni încă copii; dar nu pentru noi oameni formăți și învățăți.

Greșită ocoșal! Căci Evanghelia »sare« asupra omului — mai presus de toate — cu dragostea. Evanghelia este o înbiere de dragoște, de fericire, de viață, de mântuire. Evanghelia nu osândește ci înbie. Osânda să face omul Iisus, dacă nu primește darul care i-se înbie. Nu osândim noi înșine dacă nu primim darurile ce ni le înbie Evanghelia.

Așa stau lucrurile și cu credința. Credința este un dar ce ni-se înbie. Este un dar ceresc ce ni-se dă așa cum părintii dă păine și hrana copiilor. Iar noi trebuie să primim acest dar și să ne hrănim cu el!

Credința nu este un lucru, atât, de discutat, de argumentat, de dovedit ci, mai ales, de primit, de mâncaț așa zicând.

Credința e mâncarea copiilor lui Dumnezeu cu care se hrănesc și cresc. Cine se va lăua după îndoieli, după necredință, acela rabdă »foame« sufletească și pe urmă »moare« de »foame« duhovnicească. Dar cine e de vină pentru această moarte? Evanghelia? Nu! Ci omul Iisus.

Să ne închipui că un om — dintre cei »formăți« și »învățăți« — într-o buă zi refuză să mai mâncă.

»De ce nu mânânc domnule, nu vezi că te prăpădesti cu zile?... — »Dar cel aia mâncare? Eu nu cred în ea! Nu vedeam că toate

„Cece va crede se va mântui; cel ce nu va crede se va osându“ (Marcu 16, 16).

celele ale mâncării sunt lucruri de speculă și negoț? Eu nu cred în astfel de lucruri!

Si omul slăbește zi de zi. Si grăiește indignat: »Ce osândă! Trebuie să mor și fiindcă nu cred în negoțul de păine și mâncare.«

Așa e și cu credința. În bine pe cei necredincios cu păinea credință? El își răspunde îndată: »Dar ce-i aia credință? Eu nu cred în cele sufletești. Pă-i nu vedei că toate lucrurile religioase sunt o speculă, o neguătorie? Chiar și Biblia și cările ce mi-le înbie sunt și ele o neguătorie de cărti!«

Si... moare omul în această »foame« duhovnicească indignat pe »neguătorie« cu Biblia.

Dar cine e devină pentru această moarte? Evanghelia? Nu! Ci omul Iisus.

Si oure nu tot așa ar păti și cel ce moare de »sete« și fiindcă nu crede în »apă« și nu bea apă?...

Să ne închipui um om ce merge acasă. Calea lui trece peste un râu.

Dar ajuns la pod își zice: »La ce bun e acest pod? Eu nu cred în el! În definitiv, eu nu cred nici în apă. Astea-s numai închipuiri. Si omul umbă în sus și în jos pe lângă râu crezând că poate ajunge acasă și fără pod.«

Un lunrău îl vede și îl înbie să-l treacă cu luntrea. »Poftim domnule în luntre.«

»Aha, și dumneata ești unul dintre cei cu neguătorii. Ti-ai făcut un negoț din a trece pe oameni peste apă. Dar eu nu mai cred în speculațuni de astea.«

Si... omul vagabondează mai departe pe lângă apă. Si nu mai ajunge acasă și fiindcă nu crede în pod și în luntre.

Așa e și cel necredincios. El pierde acel »acasă« ceresc și fiindcă nu crede în »podul« și »luntrea« credință, care să-l treacă peste apa vietii.

Dar cine e de vină pentru pierdere aceasta?... Evanghelia?... O! Nu. Ci omul Iisus.

Să ne închipui un om greu bolnav. Medicul vine la el și îi spune: »Numai medicina asta te poate scăpa; alt fel ești pierdut.«

»Dar domnule doctor, eu nu cred în medicină. Eu cred și mă încredințez numai în puterile mele. Eu cred că organismul meu va birui boala.«

Si toate stăruințele medicului sunt zadarnice. Omul nu ia medicina și pe urmă moare. Si după moarte lui, cu tot dreptul se aude vorba: »Așa-i trebuie! A murit pentru încăpătinarea lui.«

Tot așa se petrec lucrurile și cu credința.

Dosofteul nostru cel ceresc în bine bolnavului »medicina« credință. Dar necredinciosul o respinge. El crede și se încrede numai în puterile lui și pe urmă »moare« cu sufletul. Dar cine e de vină pentru moarte această? Hristos Dosofteu? Evanghelia? Nu! Ci omul Iisus.

O! Evanghelia nu osândește pe nimeni la moarte, ci omul Iisus este osândește.

Cimitirile sunt pline de cruci frumoase. La capul tuturor morților — fie că aceștia au fost în viață credinciosi sau necredinciosi — străjue căte o cruce frumoasă, cu cuvinte frumoase scrise pe ea. Dar pe crucele celor credinciosi, pe crucea celor cari au trăit o viață fără credință și fără Dumnezeu în lume, ar trebui scrise cuvintele: Sinucis — s'a sinucis de bună voie refuzând ori ce mâncare și băutură dohovnicească. (Va urma.)

N. N.

Sinucis de bună voie

refuzând orice
mâncare și
băutură du-
hovnicească

RUGĂ DE DIMINEAȚĂ.

Dimineață... soare... vlață Doamne încă n'am murit?
A mea înmă mal bate?... Ochiul nu mi se »nplîtrit?«
Dimineață! Soare... Doamne sală 'n mine un rest de vlață
Ca o găză 'n primăvară ca o rază 'n dimineață.

Dimineață... Soare... Vlață Doamne ochi-mi lăcrimează
Sufletul mi se adună ca o umbră în amiază
Mă înbun ca de-o »nviere s'a mea față se »nenină
Iar durerea-mi ca o noapte se împrăștie 'n lumină...«

Încă zî îmi stă în cale să mă ia în a ei brațe
Să »mi înbie caldu-l zâmbet de-amintiri să se acate
Doru-mi vechiu cu nenorocul iar s'or prinde 'n a lor luptă
Astăzi iar m'oî simf singur fața-mi va părea mai suptă.

Dimineață!... Soare!... Doamne! Poate azi se va alege
Sufletul-mi din a lui cioburi, din a lui fărădelege
Poate 'n dimineață asta m'ol spăla de mine însu-mi
Să »nbrăcat în suferință poate voi ești din plânsu-mi...«

Dimineață!... Soare!... Vlață Doamne dacă n'am murit
M'oî scula din amintire să-mi pornesc pasul opri
Astăzi vreau să ajung departe... începul să-mă »nbete
Căci sfârșitul e aproape mă »npresoră 'n multe cete.«

Doamne! Dă-mi opinci de-arhanghel și aripi de vălvătă!
Să m'adun din cimitire să mă »nalț sub ochii Tăi
Să mă spințe-aior rază să mă ardă a lor culoare
Să fiu ca o dimineață să mă nasc din tot ce-mi moare.

Nicolae Vonica, student, Poiana Sibiului.

Trei săptămâni pe front.

Slăvit să fie Domnul! Sună 3 săptămâni de când am colindat în continu frontul Domnului. În acest timp am avut mereu de lucru și cu »Domnul veacului acesta«. Care de multe ori și în multe feluri căuta să mă opreasă în drum. Am avut de furcă și cu sectarii care socotesc priileju de acum potrivit au dat buzna între frații cei slăbuți trimițând pe tot locul minciuna vremi »că păr. Trifa a eșit din Biserică. Dar și cu alții am avut de luptat. Sunt 4 ani de când colind cu hrana din hambarul Oașei Domnului, și nimeni nu mi-a avut grijea. Dar bag seamă acum am devenit periculos. Dar prin răbdare vom merge înainte spre »întă«.

Isus cel Răstignit ne va întări dacă vom alerga cu căldură la El. Până-L avem pe El chiar de vom săngeră vom birui. Deci înainte iubitul nostru trimbită, trupa vă urmează. »Trimite iubitului nostru părinte salutul nostru de iubire și dragoste.« »Suntem la datorie vom

merge înainte și nici când nu vom părăsi steagul. — Așa spun toți frații cei înțeleğători.

Am văzut acest caz al lor și în faptă. În ziua de ierfă pentru Oașe, ziua postului, am poposit în Crișcă, frații erau cu toții la rugăciune, în număr de 30. Îmi spunea fr. Opreș, că și ei a posăt o zi întreagă pentru biruința Domnului. Alături de fapte între frații grăesc și lacrimile. De ce plâng frații? Înfiindcă-i iubesc. Lacrimile dovedesc cu tările că frații sunt legați cu toate fibrelor sufletului lor, de acela care ia »născut la viață cu Domnul«.

Frații sunt legați sufletește de părintele lor scump. O dovedă din cele multe. Când cineva a căutat pe toate căile să despartă pe frații din Hâpria de gornistul Domnului și de Isus Biruitorul au răspuns hotărâți. »Noi nici când nu vom părăsi pe acela care ne-a născut pe noi la o viață cu Domnul.«

Ilie Marini, Săsciori.

Cetiți și răspândiți foaia „Isus Biruitorul“

Fronturile cântă...

... Aplecat la umbra crucii te rog Doamne
Inu uită
Rugăciunea mea ce sboară către Tine acuma.
Dă-mi putere Doamne sfinte că sunt slab
Iși păcătos
Să Ti slugesc viața 'ntreagă Domnul meu
Isus Hristos ...

Stefan R. Mitric
Crasna—Putnii, Bucovina.

Tu zi de zi ne chemi la Tine
Isuse al nostru Împărat,
Ca să ieșim din valea morții
Să din păcatu 'ntunecat.

Tu zi de zi ne chemi la Tine
Suspini cu lucruri pentru noi,
Ne chemi cu glasul Tânărului Isus
Căci vine vremile deapoi.

Să baștă cu mâna Ta străpunsă
La ușa înimilor reci,
Tu baștă și aştepți ca să-ți deschidem
Să rămâni cu noi pe veci.

Te apluci urechea Ta cea Sfântă
La glas de înimi împietrite,
Să-ăștepți, aştepți cu nerăbdare
Ca să-ți deschidem Doamne Sfinte.

O! Te rugăm Isuse Doamne
Ai milă nu te depărta,
Prin Tine doar găsi-vom raiul
Să pacea Sfântă vom ajla.

Ioan Rohan, ostaș al Domnului
Sighișoara.

Lăudați pe Domnul sfânt
Cei ce stați pe-acesti pământ
Să toată ceata cerească
Pe Domnul să-L preamărescă
Laudă-L cerule sfânt
Căci de Dânsul ești făcut
Lăudați-l soare, lună
Cu stelele din preună
Lăudați pe Domnul sfânt
Popoare de pe pământ.
Pom și flori ce cresc în câmp
Lăudați pe Domnul sfânt
Râuri, ape cristaline,
Toate zilele senine.
Cei făcuți de Dumnezeu
Lăudați numele Său.

Maria Precupescu ostașă,
Săsciori—Alba.

Ce ești Tu și ce sunt eu
Preaputernic Dumnezeu! ...
— Tu ești Cel fără de'nceput
Să pe toate le-aș făcăt
— Eu sunt un biet muritor
Să pe lume treacător
M'ai făcut ca să-ți slugesc
Pe Tine să Te slăvesc
— Tu ești tată la orfani
La streini și la sărmani
Tu le trimiști ajutor
La cei cari-Ți cer ca dor
— Eu, pe cei că mă urăsc
Sunt gata să-l nimicesc
Dar Tu Isuse — ai tubit
Pe cei ce Te-ai răstignit
Pentru noi chin ai răbdat
Să ne scapi dela păcat...
... Cât de sfânt ești Domnul meu...

Să ce păcătos sunt eu...

Inocențiu Dumitrescu
Sem. Monah. Sf. mănăst. Bistrița
jud. Vâlcea.

... Izvorul minune Scriptura
Hrăneste cu Cuvântul pe ori cine
Dorește să-și înalțe gândul
Mai sus spre zările senine...

Al. C. Aldea, inv.
Ionușciular—Caliacra.

Te doresc, te caut Isuse
În viața mea.
Unde aş găsi liniște
Ca sub crucea Ta?

De aceia Doamne sfinte
Asta-i dorul meu.
Ca de-acumă înainte
Să-Ti urmez și eu...

I. Udroiu, Giubega—Dolj.

... O! Isuse mila mea
Tîne-mă sub dreapta ta
Că eu am nădejdea 'n Tine
Să Tu porți grija de mine
Când am fost în clipe grele
Tu-mi trimete-ai măngâiere
Când am stat și m'am rugat
Tu Doamne m'ai ascultat
Să de-acela-Ți mulțumesc
Pentru darul Tânărului ceresc.

Ioana Munteanu, Săsciori—Alba.

Vino frate bucuros
Întră 'n Oastea lui Hristos...

... Vino azi la Dumnezeu
Scapă-ți sufletul de rău...

... Vino azi și vei vedea
Cum Isus cu măna Sa...

... Din mocirla de păcate
Cu iubire te va scoate...

V. M. Drăgănescu, Brașov.

Frații ostași priuviți la întâia
Să la Desăvârșitorul
La Cel ce-a 'nviat din moarte
La Isus Biruitorul...

Ei ne duce la păsune
Ei ne și Mângâitorul
Să ne-a mantuiești prin iertă
El, Isus Biruitorul ...

Gh. Ferestrăuaru, Iași.

... Izvor de milă și 'ndurare, ce nici la
Icruse n'ai secat
Setea din suflet Tu Isuse
Cu 'apa... Tu mi-ai alinat...

Toți osândii și sărmăni
Toți cel cu sufletul amar
Toți vin să 'beas din 'apa vieții'
Ce izvoreste din Calvar...

Ion Turcan, București.

... La Tine vin Isuse
Iertare ca să-Ți cer
Spre Tine strig cu lacrimi
Nu mă lăsa să pier...

... La Tine vin Isuse
Strein și părăsit
Te rog să-mi ierși trecutul
Căci multe și-am greșit...

Sora Antonia Nicolau,
R.-Sărăt.

Când vorbeai lumii pe față
Voia Tatălui cereș
Să prin pilde și prin viață
Le spunea-i cum ei greșesc.

Ei respinge vorba sfântă
Să aleargă la Sobor
Să pe Tine te înfruntă
C'ai ești din legea lor.

Nu puteau răbdă Isuse
Adevărul cu jicneste
Cei de atunci, ca cei de astăzi
Zi de zi te răstignește...

Gh. Latiș, Sadova—Bucovina.

Lui Isus Biruitorul.

Lul Isus Biruitorul
Să-i slujească muritorul
Acelula vreau și eu
Să-i slujesc de-acum mereu.

Slujirea eu n'o pot duce
De mă vol lăsa de cruce
Crucea mea și suferința
Prin ea primeșc biruința.

Eu te rog Isuse al meu
Să mă cerzeză mereu
S'am în luptă ajutorul
Pe Isus Biruitorul.

Si dacă El e cu noi
De cine ne vom teme
Căci toate se preface gunol
El birue la vreme.

V. Spiridon, Avrig.

„Invierile“ Oastei.

O soră dela Sibiu.

In grupul de frați și surori care
au făcut legătura în timpul din
urmă la Sibiu e și sora noastră bătrână Ana Buchendrea de aproape
70 ani. Nu pot uita nici odată următoarea mărturisire care mi-a făcut-o mie, ca unui frate și rudenie
după trup cu dâns.

Intră altele îmi spunea sora că
și-a economisit o sumă frumoasă
de bani muncind și crățând, pe
care bani i-a imprumutat la diferiți
oameni care i-au cerut spre a se
folosi cu ei pe urmă treând mulți
ani sora i-a cerut dela împrumutători,
aceștia n'au vrut să mai
plătească. D-sa ea făcut ca ori ce
om lumesc i-a dat în judecată prin
advocat. Dar întrând în Oastea
Domnului, prin stăruința noastră și
văzând cum trebuie să trăiască omul
ca creștin, s'a dus la avocat și a
zis că Doctor să retragă pără cu
datornici mei și pe ce ai lucrat
până acum să-mi spui că face că
eu își plătesc. Dacă vreau să-mi
de-a din dragoste, bine dacă nu
Dumnezeu să le ajute.

Mișcat de acestea cuvinte a în-
trebat cum de te-ai schimbat așa
d-sa au zis am intrat în Oastea
Domnului, și acum de aici în-
colo căte zile voi mai avea dela
Bunul Dumnezeu vreau să trăesc
după Evanghelie. Să știi frate că
viața mea de-aprove 70 ani am în-
vățat și înțeles atâtă despre suflet
și mantuire ca totuș'un singur an
de când sunt ostașe.

Am pus acestea rânduri pe
hârtie ca să vadă toți acela care
incă tot mai stau departe de acea-
sta mișcare de trezire sufletească
și căte nu ceteam noi cazuri de acea-
ste în foala noastră dragă, Isus
Biruitorul, pe care o scrie Pă.
Iosif de pe pat cu înșuflare dela
Duhul sfânt fraților! Dumnezeu nu
înține sămă de vremurile de neștiință
ci poruncește acum tuturor oame-
nilor de pretutindeni să se pocăiască (Fapte 17—30).

Slăvit să fie Domnul.

Nicolae Bucur,
ostaș, Sibiu.

„Dormiam ca porci în gunoaie“...

Cucernice părinte Trifa! Eu am
fost cel mai păcătos om. Eram cu
totul în slujba lui satan. Dar prin
sfintinția Voastră am ieșit din Egiptul
cel plin de tot felul de păcate.
Când am ceteit carteza »Ce este Oa-
stea Domnului? am aruncat oapă
și bucuria și am zis: pet satano
cu astea două patimi de pe capul
meu! Că așa rău mă schimonosea
de nu mai semnămăna și fi om, ci e-
ram ca o năluță...

Cum s'ar putea să uit pe pă-
rintele nostru scump Iosif Trifa,
când eu nu ascultam nici de tata
nici de mama, ci sădeam căte 2—3
zile pe la crâșmă și dormiam ca
porci în gunoaie; unde mă apucă
noaptea. Venea săracă mama după
mine, dar eu nu vream să mă duc,
ba o luam la înjurătură. Să venea
acasă tot plângând.

Dar acum de când am primit
duioasele foi și cărți dela scumpul
nostru părinte Iosif Trifa, m'am
lăsat de toate. Cum să vă mulțuiesc,
scumpe părinți! Căci acum
seara zic rugăciuni și cântări de-a
Oastei Domnului și am aruncat oapă
și bucuria și am zis: pet satano
cu astea două patimi de pe capul
meu! Că așa rău mă schimonosea
de nu mai semnămăna și fi om, ci e-
ram ca o năluță...

Vasile Buta,
ostaș, Podeni—Turda.

„Am zăcut 40 de ani în lume“.

Cucernice părinte Iosif!

Puține cuvinte Vă scriu și eu
Crisan Mihailă și Vă rog să mă
ascultați. Eram în cea mai mare mi-
zerie și cel mai mare făcător de rele.
Acum a dat bunul Dumnezeu că
mi-a deschis ochii și văd în ce
stare am zăcut eu 40 de ani. Avem
un fel de credință cum au creștinii
de acum. Mergeam la biserică și
la crâșmă.

Dar acum mulțumesc lui Dum-
nezeu că am aflat și eu despre Oa-
stea Domnului și am văzut că de
frumos se roagă și cântă frații o-

staș... Si toate mi-au căzut la înimă...
Când eram de lume, căt faceam în-
tr'o săptămână cheituiam într'o no-
apte și apoi eram gata să plec ca
să fur ce au muncit alții...

Acum ceteind din Biblie și văzând
ce am făcut eu în 40-de ani, m'am
gândit că oare poate Dumnezeu
să-mi ierte?

Si iar m'am gândit că Domnul
nu vrea moartea păcătosului dacă
se întoarce la El...

Slăvit să fie Domnul!

Crisan Mihailă,
Corna, jud. Alba.

Noi nu putem tăcea.

Am luat cuvântul să apărăm pe
iubitul nostru Părinte. Si ni-se
spune să tăcea. Dar noi nu putem
tăcea. Noi, zecile de mii cari am
scalpat de betje și alte urăte
noi neprincipuți cari am aflat pe
scumpul nostru Mântuitor să tă-
cem? Dar dacă noi vom tăcea, pe-
trele vor striga (Luca 19, 40).

Nu, nu, nu vom tăcea, fiindcă
noi suntem peccata Apostolei lui
în Domnul (1 Corinteni 9, 2);
scrisă nu pe hârtie și cu cerneală,
ci pe tablele inimii și cu Duhul
Dumnezeului celui viu (2 Cor. 3, 3).

De aceea noi nu putem tăcea
chiar de sărădică în capul nostru
toți care au înconjurat marea și

uscătu... nu pot să astupe în noi
ceace am văzut și am simțit cu
inimă.

Silvestru Turcanu, ostaș
Pârjoia—Băliji.

Am luat și eu câteva palme.

In com. Perșani, dela un .....
și am zis și eu nevrédnicul: Iți
mulțumesc și de Doamne că m'ai
nevrédnicu și pe mine să suțără
pentru Evanghelie. Si am zis: »Iară-i
pe ei Doamne că nu știu ce fac.
Ajută-mi Doamne Isuse să-mi port
crucea până la sfârșit.

R. Ghițulescu, Suseni—Argeș.